

К-По₂ 10/2018

**Транскрипт аудио записа са главног претреса
одржаног дана 18.02.2020. године**

Председник већа: Председник већа отвара заседање у предмету Одељења за ратне злочине Вишег суда у Београду, К-По₂ број 10/2018 против оптуженог Маричић Жељка због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ, по оптужници Тужилаштва за ратне злочине, КТО број 8/2018 од 27.11.2018. године.

Председник већа утврђује да су на главни претрес приступили:

-заменик тужиоца за ратне злочине Отљен Ђукић са тужилачким помоћником?

Помоћник Тужилаштва за ратне злочине: Тужилачки помоћник Тамара Дузлевски.

Председник већа: Хвала.

-оптужени Маричић Жељко са браниоцем адвокатом?

Адвокат Петар Стојановић: Гордана Божиловић Петровић за коју се по заменичком пуномоћју јавља [REDACTED], адвокат из Београда. Хвала.

Председник већа: Адвокат Гордана Божиловић Петровић за коју се по заменичком пуномоћју јавља адвокат [REDACTED], по заменичком пуномоћју које прилаже.

Како су испуњене процесне претпоставке,

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес **одржи**.

Само пре него што кренемо, сведок [REDACTED], да ли је дошла? Јесте, добро.

Главни претрес је јаван.

Врши се аудио снимање главног претреса а препис тонског снимка биће саставни део записника о главном претресу.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у наставку доказног поступка испита сведок [REDACTED]

Добар дан. Хвала. Пред судом је сведок [REDACTED]

Које године сте рођени?

[REDACTED]

Председник већа: Где сте рођени?

Сведок [REDACTED]

Председник већа: Добро, од оца?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED]

Председник већа: Добро. Реците ми, где је Ваше пребивалиште?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED]

Председник већа: У [REDACTED]

Сведок [REDACTED]: [REDACTED]

Председник већа: Добро, Маричић Жељко Вам је супруг, је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Дакле, Ви сте предлог одбране да се испитате у својству сведока. Ја морам само да Вас упозорим на то, да сте Ви привилегован сведок. Дакле, као супруга овде оптуженог Маричић Жељка нисте у обавези да сведочите. Да ли ћете сведочити?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Добро, у том случају дакле одричете се тих права да не сведочите, желите да сведочите?

Сведок [REDACTED]: Желим.

Председник већа: У том случају су упозорења за сведока као и за све сведоке, а то значи да сте као сведок дужни да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или

неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичној одговорности. То Вам је јасно, је ли тако?

Сведок [REDACTED]

Председник већа: Ја ћу Вас замолити да прочитате текст заклетве који се налази ту испред Вас, наглас.

Сведок [REDACTED]: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што пред судом будем питана говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

Председник већа: Хвала лепо. Дакле, пошто сте предлог одбране, ја Вас препуштам браниоцу и оптуженом да Вам поставе питања на која су Вас, у ствари на околности на које су Вас и предложили. Изволите.

Адвокат [REDACTED]: Хвала. Ја ћу преко суда постављати питања.

Председник већа: Можете, можете директно никакав проблем, можете и директно.

Адвокат [REDACTED]: Хоћете бити љубазни да кажете суду, пар чињеница из живота Вашег супруга које се односе на период од када је конзумирао, да ли је конзумирао алкохол, колико је конзумирао, у којим количинама и да ли се тај период поклапа са периодом кривичног дела које му се ставља на терет. Па ћу ја сада конкретније поставити пар питања.

Председник већа: Дакле, то је за време тог ратног стања, конкретно мај месец 1992. године. Да ли се сећате, у каквом стању је био Ваш супруг, да ли је често у то време конзумирао алкохол, можда је и пре тога конзумирао, па нам ето на те околности да нам се мало изјасните.

Сведок [REDACTED], он је и пре овога волео да попије. Не у толиким количинама као и тада. Када је рат почео, то је било драстично више. Шта да Вам кажем? Није имао, имао је обавезу при војсци, али није толико као, док је радио у фирми. Онда је имао више слободе и више је конзумирао алкохол. Док је радио у фирми, није пио док је возио, али сваки моменат је искористио када је био слободан, када не иде на пут, да попије са друштвом, да се опија и тако. Е, када је рат почео, то се све променило, драстично. Алкохол је једноставно био власник његов.

Председник већа: А шта је тако утицало, шта је то утицало на њега, ако Ви знате уопште, ако знате, шта је то утицало на њега да се драстично промени и да пије?

Сведок [REDACTED] До, највећи проблем је, највећи проблем је када се родио наш син, он је пио и до тада, али када се родио наш син [REDACTED] па након извесног времена када је утврђена дијагноза, да болује од епилепсије и од аутизма, тада је све кренуло баш онако низбрдо.

Председник већа: А када се родио Ваш син?

Сведок [REDACTED]: 1988. године.

Председник већа: 1988. добро.

Сведок [REDACTED]: Е тада је кренуло. Е онда после тога је дошао и рат и ту је све кренуло како не ваља. Тако да је...

Председник већа: Значи, практично је од рођења сина кренуло, а погоршало се, како сам Вас разумела, почетком рата?

Сведок [REDACTED]: Да, јесте, јесте.

Председник већа: Мислим за време трајања ратног сукоба.

Сведок [REDACTED]: Да, за време трајања рата то је било стварно неподношљиво и за породицу и за њега и за све.

Председник већа: Добро.

Адвокат [REDACTED]: Да ли можете суду да приближите шта је пио, коју врсту пића и у којој количини?

Сведок Љиљана [REDACTED]: [REDACTED] е жестоко и уз то пиво, не вода, не сок, него пиво.

Председник већа: Па, да ли је код куће пио?

Сведок [REDACTED]: Код куће врло ретко.

Председник већа: Дакле, када је...

Сведок [REDACTED]: Он оде ујутру, јер он са мном за ово година колико смо ми у браку, још увек није попио кафу јутарњу. Он пије кафу вани, у кафићу, у кафани.

Председник већа: Дакле, у кући није конзумирао алкохол, једино када је излазио.

Сведок [REDACTED]: Ретко, једино када је друштво, када је све.

Председник већа: И у каквом се стању враћао?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED]

Председник већа: Јесте могли да комуницирате са њим?

Сведок [REDACTED]: Ретко када, јер, гледала сам да се склоним, да склоним децу, јер тада смо живели заједно. Тада је живела и његова мајка са нама и гледали смо да то прође што безболније, јер имао је...

Председник већа: Јесте имали још деце?

Сведок [REDACTED]

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED] [REDACTED]. годиште. Тако да сам гледала да не буде у кући, да се склонимо, да једноставно, јер сваки, било које питање да му поставиш, то је било за њега као да га критикујеш, да постоји могућност и да насрне физички и тако да, ја мислим да је алкохол једини узрок тог његовог понашања, моје мишљење.

Председник већа: Добро.

Адвокат Петар Стојановић: Да ли је генерално био свадљив или само са укућанима?

Сведок [REDACTED]: Молим?

Адвокат Петар Стојановић: Да ли је био генерално, када је пијан, да ли је био генерално свадљив, Ви рекосте да?

Сведок [REDACTED]: Да, да, био је. Знате како, његов поглед нечији, ако га он протумачи да њему не одговара, он је био у стању да насрне на тог човека. Значи, поглед, а да не говорим речи или. Јако је, сметало му је, све му је сметало. Ми смо му сметали у кући. Ето.

Председник већа: Добро, јесте му рекли да потражи помоћ лекара, да се обрати, да се лечи?

[REDACTED] Покушавала сам када се отрезни ујутру, али не. Ако ћемо разговарати о томе, он само затвори врата и изађе.

Адвокат Петар Стојановић: Реците ми молим Вас, да ли можете отприлике да прецизируете неку количину, шта је пио? Ви рекосте када су била и славља и славе, да је пио и у кући.

Председник већа: Како би знала, када он код куће није пио?

Адвокат Петар Стојановић: Не, био је, ја сам разумео да је кући пио када...

Сведок [REDACTED]: Када је са друштвом, да, али мислим друштво није било свакодневно у кући, него ето једноставно тако. И у кући је он пио, али када је друштво, када смо имали неко славље или нешто тако, дечији рођендан, али тада се опијао.

Председник већа: Шта је пио?

Сведок [REDACTED]: Пио је вињак и уз то нормално пиво.

Председник већа: И колико, да ли сте имали прилике да видите када је у кући, колико је пио?

Сведок [REDACTED]: Ја мислим да је то баш велика количина.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: Баш велика количина алкохола.

Адвокат Петар Стојановић: А реците ми молим Вас, Ви кажете када је био у фирми да тада није пио.

Сведок [REDACTED]: Док је возио, није пио, јер вероватно је осећао одговорност, јер он је возио шлепере, он је имао, он је радио по Југославији тада. Али, викенд када долази кући, он дође у фирму, паркира камион, навече дође кући пијан. Тако да је, било је то мучење.

Адвокат Петар Стојановић: Да ли се дешавало да попије толико да не зна где је, да се обезнани?

Сведок [REDACTED] а [REDACTED]: Било је, било је момената. Било је момената када не зна уопште да је буквално иде кроз затворена врата. Он не зна ни где се налази.

Адвокат Петар Стојановић: Да ли се дешавало да се тако изгуби и на улици или у кафани?

Сведок [REDACTED]: Да, да, много пута, много пута су га доводили другари.

Председник већа: Како мислите да се изгуби у кафани?

Адвокат Петар Стојановић: Од пића да се обезнани?

Председник већа: А на то мислите.

Адвокат Петар Стојановић: Да се обезнани, оријентацију да изгуби.

Сведок [REDACTED]: Да, много пута су га, мислим није много, често су га доводили другари са којима је пио. Само што су они били у неком другом стању, али он је максимално користио. Често пута је и полиција пратила га, само да дође жив и здрав, како они кажу и позвоне ми и кажу „[REDACTED] довели смо га живог и здравог, ето га ту пред улазом“. Значи, допрате га до улаза зграде. И само ми позвоне и кажу, „довели смо га живог и здравог“. Значи да ја сада преузнем даље.

Адвокат Петар Стојановић: А како му је било понашање у кући тог дана када не ради у односу на Вас, мајку, децу, када ради па не пије?

Сведок [REDACTED]: То је оно опуштено, ћутање. Није он пуно причао када је трезан.

Адвокат Петар Стојановић: Да ли је био тада насилан?

Сведок [REDACTED]: Тада не, тада не. Тада је миран, тих, одради шта треба, пошто смо живели у стану, нисмо имали неких обавеза. Али то је ретко да он

један дан може у кући да борави, тако да је опуштен са породицом. Већ други дан мора да изађе.

Адвокат Петар Стојановић: Реците суду, молим Вас, нешто о том критичном догађају у тој фискултурној сали, да ли знате, да ли Вам је он нешто причао?

Сведок [REDACTED]: Не, ја лично ништа нисам знала. Само једне прилике је рекао, не знам сада како да објасним, у том смислу, шта сам урадио. Ја сам покушала да од њега сазнам истину, али он није хтео да каже. И тражила сам објашњење, али не, никада није са мном хтео о томе да прича, никад, све до момента док није позив стигао. И тада је хтео да сакрије тај позив, али ја сам приметила на њему, ја сам тај позив нашла. Ја сам тај позив нашла и онда сам му рекла, шта је, он каже, хтео је да заштити мене, да заштити мене да ја као да се ја не секирам, јер имамо довољно секирације стварно. То је тачно, имамо болесног сина, тридесет две године и тако. Онда сам му рекла, лакше је да са мном делиш то или. Тако да је он, и тада није пуно хтео да прича и рекао ми је „препусти то мени, молим те, пусти то сада, да се ја борим са тим онолико колико ја могу и како ја знам“.

Председник већа: Добро.

Адвокат Петар Стојановић: Оптуженом се ставља на терет да је урадио ратни злочин – два дела, један део у фискултурној сали, да је наводно тукао неког и неколико њих и други део, да је у аутобусу тукао оштећено лице и да га је убоо ножем. Јесте Ви њега питали конкретно на те околности?

Сведок [REDACTED]: Он је мени касније рекао да се сећа да је био у сали у Основној школи и да је малтретирао поједине људе Муслимане, али да се не сећа тог догађаја да је у аутобусу, да је некога убоо, да је неком нанео, да га је... Он се сећа да га је малтретирао, да их је провоцирао, али да је то радио, он каже да се не сећа тога.

Адвокат Петар Стојановић: Извињавам се само, пошто су два момента у питању, по логици ствари нису могли да буду истовремено. Имали смо салу и имамо аутобус.

Сведок [REDACTED]: Он се сећа само сале, он се сећа само сале и сећа се да је малтретирао поједине људе Муслимане. Али аутобуса он каже да се не сећа и да никог није убоо, нити је био у аутобусу, уопште се не сећа тог догађаја. Ја сам сигурна, сигурна да он ту није био, јер он није такав човек. Он јесте да провоцира, али да неког туче, да неког убија...

Председник већа: Али, рекли сте да је насилан био?

Сведок [REDACTED]: Молим?

Председник већа: Ако сам добро регистровала. Чини ми се да сте рекли да је био насилан?

Сведок [REDACTED]: Психички, он је волео да провоцира, да, али да неког убоде или да неког, не знам, не верујем да је то урадио.

Председник већа: Добро, то је Ваш утисак.

Сведок [REDACTED]: Никада.

Председник већа: Добро.

Адвокат Петар Стојановић: А реците ми, молим Вас, да ли можда имате сазнања за тај догађај који се догодио у физичкој сали школе, Основне школе, да ли је тада био пијан или није?

Сведок [REDACTED]: Да ли је био пијан, не знам.

Председник већа: А како Ви то знате, када је то било? Како баш знате за физкултурну салу, како Ви то знате?

Сведок [REDACTED]: Знам, зато што ми је он рекао.

Председник већа: И то сте запамтили?

Сведок [REDACTED]: Да, то сам запамтила.

Председник већа: А када је то Вама рекао, чим је дошао испричао Вам је или је касније?

Сведок Љиљана Маричић: Не, не, касније, после позива, када је добио позив, када сам на неки начин, ја сам сваки пут њега притискала да ми каже. И он каже да се сећа да је био у Основној школи, али да се не сећа, ни аутобуса, ни убода, ни ножа, јер он, „ја кажем никада у животу ја нож нисам имао“.

Председник већа: Значи, то Вам је рекао тек након што је добио позив за суд?

Сведок [REDACTED]: Да, да.

Председник већа: Добро.

Адвокат Петар Стојановић: Реците ми, молим Вас, када је почео тај несретни рат, да ли је у Вашој згради било Муслимана?

Сведок [REDACTED]: Јесте, имали смо три породице, три породице Муслимана, све до дана до када нису сами напустили, ми смо се дружили и били смо ту.

Председник већа: Са ким, нисам чула?

[REDACTED] Три породице Муслимана.

Председник већа: Три породице, добро. Које су?

Сведок [REDACTED]: У нашој згради.

Председник већа: У Вашој згради, добро.

Сведок [REDACTED]: У нашој згради, да. И дружили смо се све до момента док они нису сами напустили град. И све време смо се дружили и заједно пили кафу и све.

Адвокат Петар Стојановић: Без обзира на ратне сукобе?

Сведок [REDACTED]: Без обзира на ратне сукобе.

Адвокат Петар Стојановић: Хвала, немам више питања.

Председник већа: Добро, хвала, само ми реците..

Адвокат Петар Стојановић: Можда има оптужени неко питање.

Председник већа: Да, извините, наравно. Да ли имате Ви неко питање да поставите?

Оптужени Жељко Маричић: Једино може да каже...

Председник већа: Станите овде молим Вас и укључите микрофон.

Оптужени Жељко Маричић: Овде?

Председник већа: Да.

Оптужени Жељко Маричић: Једино ако хоће госпођа да каже, да никад нисам имао бајонет, да то никада нисам доносио кући.

Председник већа: Не, него да ли је имао, не ако хоће да каже, него да ли је имао?

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: Нисте имали прилике да видите, нож?

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: Нисте имали прилике да видите?

Сведок [REDACTED]: Не.

Оптужени Жељко Маричић: Никада. И за ову бабу Хашију, она је тетка од Селмана Мујаге.

Председник већа: Добро.

Оптужени Жељко Маричић: Коју смо ми гледали, малтене годину дана колико је још била у улазу.

Председник већа: Добро, није то питање, то је Ваша констатација.

Оптужени Жељко Маричић: Добро, није, знам.

Председник већа: Да ли имате још неко питање?

Оптужени Жељко Маричић: Ја немам.

Председник већа: Немате? Јесте Ви познавали породицу [REDACTED]

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: Нисте чули?

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: А реците ми, молим Вас, да ли се то стање променило, да ли он још увек пије?

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: А до када је пио?

Сведок [REDACTED]: Он је пио...

Оптужени Жељко Маричић: До 04.04.

Председник већа: Немојте Ви, ја Вас нисам питала, молим Вас.

Оптужени Жељко Маричић: Извињавам се.

Сведок [REDACTED]: Знам да је био април 1995.

Председник већа: Април 1995.?

Сведок [REDACTED]: Али не знам тачно датум.

Председник већа: По чему Ви то сада закључујете, како Вам је то остало у сећању да је то април 1995. године?

Сведок [REDACTED]: Зато што ми је он рекао, он је тада био, да Вам кажем, он је тада био на линији са војском нормално те године. И он је мени послао цедуљу да је престао пити. Ја нисам веровала, јер ми смо 1995. године само два пута смо се срели у 1995. години. Значи, два пута смо се срели на кратко време када је добио допуст да дође кући да се пресвуче и да се окупа јер ратно је стање још увек било. И тада смо се срели, 24 сата је имао форе да се види са породицом и да се пресвуче, окупа и да се врати поново. И тада је рекао да је престао да пије. Ја нисам веровала. И он је мени рекао, „видећеш, пред нама је време“. И стварно, онда у октобру месецу ја сам са децом преселила се у Темерин, због одређених разлога, зато што нисам за сина имала ни терапију, ни ништа. Његово стање се погоршало. Ја нигде нисам могла да нађем лек. Управо због тога сам дошла у Србију. Ту смо дошли у октобру месецу код рођака, тако да је он 1996. у јануару месецу када је завршио се рат,

кад је све то, тада је добио дозволу да може да напусти Босну и да дође да се споји са фамилијом.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: И тада сам стварно видела да, е тада је дошао са осамдесет килограма, с обзиром да је он увек био човек. Ја кажем шта је разлог здравствено, било је ту доста ствари.

Председник већа: Добро. Заменик тужиоца, да ли има питање неко?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Заменик тужиоца Огњен Ђукић, Тужилаштво за ратне злочине. Кажите ми, када су се појавиле прве те манифестације болести код Вашег сина [REDACTED] а, које је то године било?

Сведок Љиљана Маричић: То је било, сад ћу Вам рећи, он се родио, па негде можда почетком 90-тих година, 1990. године.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Почетком 1990. године?

Сведок [REDACTED]: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Према овој документацији коју је доставила одбрана, Ваш син заједнички је поверен на чување Вашем супругу, је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кажите ми, из ког разлога није поверен Вама него њему, Вама као мајци, пошто би то било, барем према судској пракси и процедури која постоји више-мање у Србији, поверава се дете колико год да је узраста и колико год да је проблема се поверава мајци. Зашто је поверен Вашем супругу, а не Вама, Ваш син [REDACTED]

Сведок [REDACTED]: Па, ја мислим да је логично да отац буде старатељ.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А зашто мислите да је логично?

Сведок [REDACTED]: Па, не знам како да Вам кажем.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте Ви запослени?

[REDACTED]: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Дакле, Ви зависите финансијски од супруга?

Сведок [REDACTED]: Зависим, да, јесте од супруга.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ви и Ваша деца?

Сведок [REDACTED]: Сви.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кажите ми, јесте чули за доктора [REDACTED], да ли Вам значи нешто то име?

Сведок [REDACTED]: То је можда био у Кључу Мацановић, јел?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не знам, ја Вас питам, да ли га знате, да ли сте чули за њега?

[REDACTED]: Ја сам, то је раније био доктор [REDACTED]

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Да ли има неке везе Ваш супруг а да Ви знате?

[REDACTED]

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је према Вашим сазнањима Ваш супруг, односно овде окривљени, био на лечењу од алкохолизма наравно?

Сведок [REDACTED]: Ја колико знам, не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кажите ми, ја ћу Вам прочитти нека имена, Ви сте се изјаснили сада у вези овог догађаја у Кључу због кога се овде води поступак, рекли сте да немате никаква сазнања о томе, сем оно што Вам је рекао супруг када је добио позив за суђење.

[REDACTED]: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесам Вас добро разумео? Сада ми кажите молим Вас, да ли познајете [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: [REDACTED]

Сведок [REDACTED]: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Одакле га познајете?

Сведок [REDACTED]: Јел то такозвани [REDACTED]? Није, него?

Председник већа: Немојте, молим Вас, не можете Ви да одговарате, јер ту је сада сведок који говори њена сазнања.

Сведок [REDACTED]

Председник већа: Ви можете касније.

Оптужени Жељко Маричић: Она се збунила, судија.

Председник већа: Па добро.

Адвокат Петар Стојановић: Евентуално ако, извињавам се колега, извињавам се.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ја се извињавам, могу ли ја да завршим?

Председник већа: Само мало.

Адвокат Петар Стојановић: Техничка је ствар, зато што сведок није навикао на унакрсна испитивања. Па евентуално ако нешто није јасно да пита Вас.

Председник већа: Добро, ту смо ми да, наравно.

Адвокат Петар Стојановић: Да Вас замолим да кажете сведоку, да не будем ја сугестиван.

Председник већа: Ако Вам нешто не буде било јасно, Ви ћете нам рећи. Јесте Ви сада нешто узнемирени?

████████████████████: Не, нисам, него.

Председник већа: Да ли можете да одговарате на питања?

Сведок ████████████████████: Хоћу да вратим филм, али не могу, не могу да се сетим, не могу.

Председник већа: Добро, чега се сећате, Ви ћете рећи.

Сведок ████████████████████: Не могу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Дакле, ако сам Вас разумео, знате

Сведок ████████████████████: Не знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А сада не знате?

Сведок ████████████████████: Не знам стварно, отишла сам кроз на супротног човека.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Уз интервенцију Вашег супруга га не знате. Добро, у реду.

Сведок ████████████████████: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: ████████████████████

Сведок ████████████████████: Њега познајем.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Одакле га познајете?

Сведок [REDACTED]: Па, он је био у вртићу директор тада у то време. Тада су и моја деца у вртић ишла.

Заменик тужиоца за ратне злочине: У каквим сте односима били ви породично са њим и Ваш супруг?

Сведок [REDACTED]: У одличним.

Заменик тужиоца за ратне злочине: [REDACTED]? Да ли Вам је познато, непознато?

Сведок [REDACTED]: Сада по имену, заборавила сам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: [REDACTED]

Сведок [REDACTED]: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: [REDACTED]

Сведок [REDACTED]: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: [REDACTED]

Сведок [REDACTED]: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Мислим да Вам објасним, то су све људи који су по оптужници премлаћени од стране Вашег супруга. Зато Вам и предочавам њихова имена. Кажите ми, да ли се десило некада да је Ваш супруг Вас или Вашу децу тукао, физички злостављао?

Сведок [REDACTED]

Заменик тужиоца за ратне злочине: Сада поводом онога када сте давали одговор на питање одбране, доводила га је полиција Вама, па Вам га предавала на чување пијаног. Када се то одиграло, пре рата или за време или после рата?

Сведок [REDACTED]

Заменик тужиоца за ратне злочине: А пре рата, да ли се одиграло?

Сведок [REDACTED]: Па, било је и пре рата, али ретко.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ретко. Кажите ми, где сте Ви конкретно радили пре рата?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Ја сам радила у угоститељству.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте радили са неким од ових људи које сам поменуо?

Сведок [REDACTED]: Па, јесам, али ја њега само знам по надимку.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кога?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED]

Заменик тужиоца за ратне злочине: Радили сте са човеком чији је надимак Кашика?

Сведок [REDACTED]: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро.

Сведок [REDACTED]: Је ли [REDACTED], не знам, не могу сада да се сетим.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кажите ми, када је Ваш супруг престао да носи браду? Још за време рата или после рата?

Сведок [REDACTED]: Па, он је често остављао браду па се обрије, па остави браду, па.. Мислим не могу сада да...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, дакле то можемо да кажемо ако Вас ја добро разумем, да је и за време рата имао браду, па није имао, у зависности од прилике, је ли?

Сведок [REDACTED]

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала, немам више питања.

Председник већа: Добро. Ја ћу Вам само предочити одбрану оптуженог Жељка Маричића у делу где је он спомињао [REDACTED], он је рекао да је он одлазио код њега. Јесте Ви рекли да га Ви не познајете?

Сведок [REDACTED]: Ја знам да има доктор [REDACTED] тада, тада је био док смо ми, али ја не знам да ли је мој муж одлазио код њега.

Председник већа: Јер он је рекао, то је био комшија, зграда до зграде.

Сведок [REDACTED]: Могуће, али ја не знам да је мој муж одлазио код њега.

Председник већа: Добро. Да ли има неких додатних питања? Нема. Да ли Ви имате нешто сада?

Оптужени Жељко Маричић: Немам.

Председник већа: Немате. Да ли Ви имате још нешто што бисте рекли, да сматрате да је значајно, а да Вас нисмо питали?

Сведок [REDACTED] Ништа, само бих рекла да сад у овом стању и да ми је криво, да сам још увек бесна на ово све што се догађало и да ми је криво што су њега окарактерисали као таквог човека, а он у ствари није такав човек.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: Он је изузетно добар човек и добар отац и радан и вредан. Ето, једино то што имам да кажем.

Председник већа: Добро. Хвала госпођо [REDACTED] њ. Само ми реците, Ви имате путне трошкове, је ли тако? Немате, путне трошкове?

Сведок [REDACTED]

Председник већа: Не тражите путне трошкове?

Сведок [REDACTED]

Председник већа: Хвала Вам, можете ићи или можете сести овде, како Ви хоћете.

[REDACTED]

Председник већа: Добро. По плану рада било је одређено испитивање сведока. Сведока смо саслушали. Практично више немамо ни по предлогу Тужилаштва да изводимо доказ испитивањем сведока, нити по предлогу одбране, само је био предложен један сведок. Остало нам је још, то је веће и усвојило тај предлог, да се оптужени Маричић извештачи. Тако да ћемо донети наредбу да се изврши вештачење.

На основу члана 114, 117 и 118 ЗКП, суд доноси

НАРЕДБУ

Одређује се неуропсихијатријско вештачење оптуженог Жељка Маричића са личним подацима као у списима.

Вештачење је неопходно обавити на околности урачунљивости оптуженог у време извршења дела које му се у овом кривичном поступку ставља на терет, а имајући у виду одбрану оптуженог дату на главном претресу дана 08.03.2016. године којом приликом је навео да је у критично време и критичном приликом био под дејством алкохола.

Вештачење се поверава сталном судском вештаку медицинске струке доктору [REDACTED]

Посебно ћемо урадити наредбу у писаном облику.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се одлаже, а следећи се заказује за:

31. март 2020. године у 12 часова, судница број 4, што је присутнима саопштено уместо позива.

Молим Вас, ја не знам да ли ми имамо Ваш број телефона да би знали да саопштимо судском вештаку како би Вас он контактирао.

Оптужени Жељко Маричић: Гордана има.

Председник већа: Молим?

Оптужени Жељко Маричић: Гордана адвокатица има.

Председник већа: Дајте нам Ви телефон на који може да Вас контактира судски вештак.

Оптужени Жељко Маричић: 063/71-67-354.

Председник већа: Добро, у 12 часова.

Дакле, 31. март 2020. године у 12 часова, судница број 4.

Молим Вас, дужни сте да се одазовете на позив судског вештака и сву лекарску документацију, али колико ми се чини, Ви сте рекли да нисте ишли на лечење, онда немате у том случају ништа. Мислила сам да имате, да понесете лекарску документацију.

Довршено у 12,35 часова.

Записничар

Председник већа-судија

